

**Brev till Sophie Elkan från
Selma Lagerlöf: 1902-1904 : L
84:1 - 15**

Lagerlöf, Selma,

HS L 84:1

Kära.

Tack så mycket för brevet, det var i vissa afseenden förfärligt, ty
 inte vill jag komma till Göteborg på sådana villkor. Bjudning hos dig hos
 Elise utförd till släkt, Elise alltså och alla de andra väl, alldeles som i
 fjol jul. Tänker jag därhinn på Kungälf, där jag nu ej varit på ett
 par år, så tycker jag att allt ser omöjligt ut. Jag tänkte att få kom-
 ma här till dig utan bjudningar, vi skulle arbeta och för att arbeta
 kan jag ej gå på bjudningar om kvällarna. Jag skall gå upp på för-
 middagsvisiter till alla människor, men jag går ej bort på nätterna.
 Med ett sådant slår lif skulle jag behöva 14 dagar för att sova mig
 skött sedan jag kommit hem. Du får säga ifrån om du inte vill
 ha mig på mina villkor, jag kommer inte på dinna. Jag bryr mig
 inte det minsta om att få berömmelse, då min bok har gått bra och jag
 vet det. Om du skall ha stor nytta för vi tänka på den i ett par dagar för
 du får inte hitta på något så gräsligt. Jag har inte bytt om natur
 men att piras för ett halffärdigt arbete är mig i hög grad motbjudande
 och så på det hela taget har datan varit så att jag sätter
 mest värde på att få pengarna så att jag kan föna ett litet och be-
 hagligt lif och hjälpa de minna. Hjälpa är betygslösa bergr jag
 mig inte mycket om. Du får du vara en söt och lydlig vördin-
 na och inte tro att du kan få pinnar ihjäl mig med främmande.

Blod skulle jag också säga? Prins Eugen reser genom staden
 idag på väg till Gorn och åter lunch hos landshövdingens. Gerde
 är mycket förbittnad därför att de ej bjuda mig. Det är lands-
 höfdingsfolket vilket mer och mer förvånning ges om sin
 turplighet. Det är som om de vore under alla andra i sätt och
 stiel, något ofint och turpligt, näkert dubbtigt och duggligt folk,
 men fru Wernsäll kunde ej ha fått en bättre upprättelse. Du säg
 väl rätt där i brevet i Karl Perssons försäkring, att den profen
 var turplig, jag vet ej hur du kunde se det, men jag har ofta
 tänkt på det.

Jag tänker nog och att det är så att Elise Gly fått höra nå-
 got om våra tycken och tankar. I alla händelser så öfver om

ingen skolleraat märkte ju försvaren af alla bevisomständigheter uttalanden visa honom att det skä på andra sidan. Det skulle ju i förväg mig om han och Kleckestam nu äro fionder, det lät så på magister Mattias Kloriga Birgitta Lihnam på Ellevs hälske utfull på Karl XII i brefvet till Berg i Lucca. och där följer väl bevertig med. Jag träffade en Stockholmsstörvrimma i Söndags hos O. Lundens, (han var hitrest i ena parentes sagt bara för att höra på Olunders undervisning i svenska), så att denna mötte visst var en starkhet inom sitt område) han talade om Ellevs förskis, sade att denna hade folk i långt Rön på sina föreläsningar. Det var mest unga flickor, helst judinnor. Jag frågade om han trodde att Ellev påverkade skeu moraliskt, nej icke så mycket mest religiöst eller antireligiöst. Den där unga dammen var frisinnad och alls ej ortodox, men man säg att för henne hade det religiösa en allt uppslutande betydelse. Så även jag äfven märkte på Gimmshulle i november, det är religiösa folk en intresserar mig för, dels som moraliska ledning, för liksom man mest naturlighets för att kunna urskilja hvad som är folket och sant i hvad som en tros. Alla söka efter en ledare, som kan föra dem ut ur bibelfrihetens visnande sätta nytt i stället för det gamla, bli dem en ädlig påfve. De, som ej följa Ellev i Stockholm hålla sig visst till skatnael Beckow, jag förskis dem ej, som bry sig om att följa efter någon. Jag sitter och undrar om jag någonsin varit under någons inflytande som ädlig ledare, aldrig under någon befvande människas, men väl under böcker, Du kan kanske varit under Pluys, men det var väl alls med starkt Britiska. Men så länge som de ej vetta att lyssna till sitt eget förstånd, skola de alla fara vilje, det är bra turfligt att gå som får i en hjord.

Juvar skall på barnbal i nästa måndag och nu är han så rädd om sina bexor, att han helst vill gå härvidt hela dagen. Han lär stå på nya pländer, men det vet han ej om ännu.

Din Selma.